

กฎกระทรวง
ว่าด้วยการขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน
พ.ศ. ๒๕๕๐

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๖ (ง) แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติการเดินอากาศ (ฉบับที่ ๘) พ.ศ. ๒๕๒๕ และ มาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมออก กฎกระทรวงไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับเมื่อพ้นกำหนดหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วัน ประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๒ ในกฎกระทรวงนี้

“สนามบินสาธารณะ” หมายความว่า สนามบินที่บุคคลทั่วไปใช้บริการได้

“สนามบินส่วนบุคคล” หมายความว่า สนามบินอื่นนอกจากสนามบินสาธารณะ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมการขนส่งทางอากาศ

หมวด ๑

สนามบินสาธารณะ

ข้อ ๓ ผู้ขออนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะต้องมีคุณสมบัติและลักษณะ ดังต่อไปนี้
(๑) เป็นบริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัดซึ่งจดทะเบียนตามกฎหมายไทย และมี สำนักงานใหญ่ของบริษัทตั้งอยู่ในราชอาณาจักร โดย

(ก) มีหุ้นไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของหุ้นทั้งหมดเป็นของบุคคลใน ประเภทต่อไปนี้ แต่ละประเภทโดยลำพังหรือหลายประเภทรวมกัน

๑) บุคคลธรรมดาซึ่งมีสัญชาติไทย

๒) กระทรวง ทบวง กรม ในรัฐบาล

๓) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ที่มีบุคคลธรรมดาซึ่งมี สัญชาติไทยถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของหุ้นทั้งหมด

๔) บริษัทจำกัดหรือบริษัทมหาชนจำกัด ซึ่งกระทรวง ทบวง กรม ใน รัฐบาลถือหุ้นอยู่ไม่น้อยกว่าร้อยละห้าสิบเอ็ดของหุ้นทั้งหมด

(ข) กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคล จะต้องมึลักษณะตามมาตรา ๖๘ แห่งพระราชบัญญัติบริษัทมหาชนจำกัด พ.ศ. ๒๕๓๕

(๒) มีกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือสิทธิใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ขออนุญาตจัดตั้ง สนามบินสาธารณะ

(๓) มีฐานะทางการเงินมั่นคงและศักยภาพเพียงพอที่จะก่อสร้างและดำเนินกิจการสนามบินสาธารณะ

ข้อ ๔ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสนามบินสาธารณะ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) หนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล
- (๒) สำเนาบัญชีรายชื่อผู้ถือหุ้นที่นายทะเบียนรับรอง
- (๓) เอกสารหลักฐานแสดงฐานะทางการเงิน เช่น รายงานทางการเงินที่เสนอต่อผู้ถือหุ้น หลักฐานอื่น ๆ ที่แสดงแหล่งที่มาและใช้ไปของเงินทุนหรือการลงทุนในกิจการอื่น หรือเอกสารรับรองสถานะทางการเงินของสถาบันการเงิน
- (๔) เอกสารหลักฐานแสดงผลการดำเนินงานที่เกี่ยวข้องกับกิจการขนส่งและเป็นประโยชน์ต่อการดำเนินกิจการสนามบินสาธารณะ (ถ้ามี)
- (๕) เอกสารหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือสิทธิใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ขออนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะ
- (๖) แผนแม่บทสนามบินสาธารณะที่ขออนุญาตจัดตั้ง ซึ่งมีรายละเอียดเกี่ยวกับวัตถุประสงค์ของแผน รายการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบินในพื้นที่และสภาพปัจจุบันของพื้นที่ที่ขออนุญาตจัดตั้ง การพยากรณ์ความต้องการด้านการบิน ความต้องการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการบิน ผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม การเลือกสถานที่ตั้งสนามบิน ทางเลือกในการพัฒนาสนามบิน แผนผังสนามบิน แผนพัฒนาสนามบินและทุนที่ใช้ในการพัฒนา แผนการเงิน และรายละเอียดอื่น ๆ ทั้งนี้ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด
- (๗) เอกสารหลักฐานเกี่ยวกับการบริหารจัดการสนามบินสาธารณะ เช่น โครงสร้างองค์กร การบริหารจัดการทรัพยากรบุคคล แผนการจัดฝึกอบรม และรายละเอียดเกี่ยวกับจำนวนความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของเจ้าหน้าที่ที่จะดำเนินกิจการสนามบินสาธารณะ
- (๘) เอกสารหลักฐานอื่นที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๕ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตามข้อ ๔ แล้ว ให้ดำเนินการตามลำดับดังต่อไปนี้

(๑) ตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะของผู้ขออนุญาตตาม ข้อ ๓ และเอกสารหลักฐานตามข้อ ๔ แล้วพิจารณาว่าสมควรจะอนุญาตให้จัดตั้งสนามบินสาธารณะหรือไม่ ทั้งนี้ จะกำหนดให้ศึกษาความปลอดภัยทางด้านการบินโดยบุคคลภายนอกที่อธิบดีเห็นสมควรก็ได้ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรอนุญาตให้มีการจัดตั้งสนามบินสาธารณะ ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา เมื่อรัฐมนตรีพิจารณาแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขออนุญาตทราบพร้อมเหตุผล

(๒) ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาอนุมัติให้จัดตั้งสนามบินสาธารณะ ให้ผู้ขออนุญาตยื่นแบบก่อสร้างสนามบินสาธารณะเพื่อให้พนักงานเจ้าหน้าที่ให้ความเห็นชอบ และในกรณีที่ผู้ขออนุญาตต้อง

ดำเนินการตามกฎหมายว่าด้วยการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ ผู้ขออนุญาตต้องยื่นเอกสารรายงานการวิเคราะห์ผลกระทบสิ่งแวดล้อมซึ่งได้รับความเห็นชอบตามกฎหมายดังกล่าวด้วย โดยให้พนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาแบบก่อสร้างให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ให้ความเห็นชอบในแบบก่อสร้างแล้ว ให้แจ้งผู้ขออนุญาตให้ดำเนินการก่อสร้างสนามบินสาธารณะได้

(๓) ในระหว่างการดำเนินการก่อสร้างสนามบินสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าตรวจสอบการก่อสร้างสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามแบบก่อสร้างที่ได้รับความเห็นชอบ

ข้อ ๖ เมื่อผู้ขออนุญาตดำเนินการก่อสร้างสนามบินสาธารณะแล้วเสร็จ ให้แจ้งพนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ พร้อมทั้งยื่นคู่มือสนามบินสาธารณะและจัดให้มีระบบการจัดการความปลอดภัยตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) สนามบินสาธารณะเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๒) มีบุคลากร บริษัท สิ่งอำนวยความสะดวกสนามบินสาธารณะ และบริการที่สามารถดำเนินการได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย

(๓) มีวิธีดำเนินการกิจการสนามบินสาธารณะอย่างปลอดภัย

(๔) มีคู่มือสนามบินสาธารณะที่แสดงให้เห็นถึงความพร้อมที่จะเปิดดำเนินการกิจการสนามบินสาธารณะได้อย่างปลอดภัย

(๕) มีระบบการจัดการความปลอดภัยใช้ในสนามบินสาธารณะตามที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

ข้อ ๗ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาว่าการจัดตั้งสนามบินสาธารณะเป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดตาม ข้อ ๖ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะ และออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะตาม ข้อ ๘

ข้อ ๘ ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ออก ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะ ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ในการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินสาธารณะ ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเงื่อนไขดังต่อไปนี้ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตต้องปฏิบัติ

(๑) ดำเนินกิจการสนามบินสาธารณะด้วยตนเอง

(๒) ดำเนินกิจการและดูแลรักษาสนามบินสาธารณะให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน

(๓) มีวิธีดำเนินการกิจการสนามบาสสาธารณะที่มีความปลอดภัย และมีระบบการจัดการความปลอดภัยที่เพียงพอตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบาสบอลเรือน

(๔) มีเจ้าหน้าที่ที่มีความสามารถในการดำเนินการและดูแลรักษาสนามบาสสาธารณะในจำนวนที่เพียงพอ

(๕) รักษาความปลอดภัยในสนามบาสสาธารณะให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบาสบอลเรือน

(๖) จัดให้มีการตรวจค้นผู้โดยสาร ผู้ประจำหน้าที่ หรือผู้ปฏิบัติงานที่จะขึ้นอากาศยานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบาสบอลเรือน

(๗) ให้บริการอย่างเสมอภาคและจัดเก็บค่าธรรมเนียม ค่าบริการ หรือค่าภาระอื่นใดนอกจากที่กฎหมายกำหนด ในอัตราที่เป็นธรรมตามที่ได้รับความเห็นชอบจากอธิบดี

(๘) ปฏิบัติตามคู่มือสนามบาสสาธารณะ และปรับปรุงหรือแก้ไขคู่มือสนามบาสสาธารณะให้ทันสมัยอยู่เสมอ

(๙) ปรับปรุงหรือแก้ไขแผนแม่บทสนามบาสสาธารณะให้สอดคล้องกับสถานการณ์หรือตามระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

(๑๐) เมื่อจะหยุดการดำเนินการกิจการสนามบาสสาธารณะ ให้แจ้งต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ก่อนไม่น้อยกว่าหนึ่งร้อยแปดสิบวัน เว้นแต่เป็นการหยุดดำเนินการชั่วคราวเนื่องจากข้อจำกัดด้านเทคนิคและการให้บริการซึ่งมีผลต่อความปลอดภัยในการบิน

(๑๑) หยุดดำเนินการกิจการสนามบาสสาธารณะทันทีที่ได้รับคำสั่งจากพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อมีเหตุจำเป็นเร่งด่วนเพื่อป้องกันหรือรักษาความปลอดภัยของสาธารณะ

(๑๒) เงื่อนไขอื่นที่จำเป็นเกี่ยวกับการดำเนินการกิจการสนามบาสสาธารณะที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ ๙ พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจแก้ไขเพิ่มเติมเงื่อนไขที่กำหนดไว้ตาม ข้อ ๘ ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) มีการเปลี่ยนแปลงกฎ ระเบียบ หลักเกณฑ์ หรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับสนามบาสสาธารณะ

(๒) มีการเปลี่ยนแปลงสิทธิในพื้นที่ที่จัดตั้งสนามบาสสาธารณะหรือวิธีบริหารจัดการสนามบาสสาธารณะ

(๓) มีการเปลี่ยนแปลงลักษณะการใช้หรือการดำเนินการกิจการสนามบาสสาธารณะ

(๔) มีการเปลี่ยนแปลงขนาดของพื้นที่ที่จัดตั้งสนามบาสสาธารณะ

(๕) ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามบาสสาธารณะขอเปลี่ยนแปลงเงื่อนไขของใบอนุญาตจัดตั้งสนามบาสสาธารณะ

(๖) กรณีอื่นตามที่พนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยในการให้บริการสนามบาสสาธารณะ

ข้อ ๑๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะผู้ใดประสงค์จะขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะ ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด ก่อนวันที่ใบอนุญาตดังกล่าวสิ้นอายุไม่น้อยกว่าเก้าสิบวัน และเมื่อได้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะแล้ว ให้ดำเนินการต่อไปได้จนกว่าจะได้รับแจ้งการไม่อนุญาต

ให้นำความใน ข้อ ๖ มาใช้บังคับกับการพิจารณาของพนักงานเจ้าหน้าที่โดยอนุโลม การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะให้ต่อได้คราวละสิบปีนับแต่วันที่ใบอนุญาตเดิมสิ้นอายุ

ข้อ ๑๑ ในกรณีที่ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะสูญหาย ถูกทำลาย หรือชำรุด ในสาระสำคัญ ให้ผู้ได้รับใบอนุญาตยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนดต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่พิจารณาอนุญาตและผู้ยื่นคำขอได้ชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะให้แก่ผู้ยื่นคำขอ

ในการออกใบแทนใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะ ให้ใช้แบบใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะ และเขียนหรือประทับตราความว่า “ใบแทน” ด้วยอักษรสีแดงไว้ด้านบนของใบอนุญาตนั้น

หมวด ๒

สนามบิงสาวาระณะส่วนบุคคล

ข้อ ๑๒ ผู้ขออนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะส่วนบุคคลต้องมีคุณสมบัติและลักษณะดังต่อไปนี้

- (๑) ไม่เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๒) ไม่เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ
- (๓) มีกรรมสิทธิ์ ลิขสิทธิ์ครอบครอง หรือสิทธิใช้ประโยชน์ในพื้นที่ที่ขออนุญาตจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะส่วนบุคคล
- (๔) มีความสามารถในการจัดการสนามบิงสาวาระณะส่วนบุคคลตามที่อธิบดีประกาศกำหนด กรณีผู้ขออนุญาตตามวรรคหนึ่งเป็นนิติบุคคล กรรมการ ผู้จัดการ หรือบุคคลผู้มีอำนาจกระทำการผูกพันนิติบุคคล จะต้องไม่มีลักษณะตาม (๑) และ (๒) ด้วย

ข้อ ๑๓ ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสนามบิงสาวาระณะส่วนบุคคล ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด พร้อมด้วยเอกสารหลักฐาน ดังต่อไปนี้

- (๑) สำเนาบัตรประจำตัวประชาชนหรือหนังสือรับรองการจดทะเบียนนิติบุคคล

(๒) เอกสารหลักฐานแสดงกรรมสิทธิ์ สิทธิครอบครอง หรือสิทธิใช้ประโยชน์ในพื้นที่
ที่ขออนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล รวมทั้งแผนผังสนามบินส่วนบุคคล

(๓) เอกสารหลักฐานแสดงรายชื่อ ความรู้ความสามารถ และประสบการณ์ของ
ผู้ควบคุมสนามบิน

(๔) เอกสารหลักฐานอื่นซึ่งแสดงความสามารถในการจัดการสนามบินส่วนบุคคล
ตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

ข้อ ๑๔ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับคำขอตาม ข้อ ๑๓ แล้ว ให้ตรวจสอบคุณสมบัติ
และลักษณะของผู้ขออนุญาตตาม ข้อ ๑๒ และเอกสารหลักฐานตาม ข้อ ๑๓ แล้วพิจารณาว่าสมควรจะ
อนุญาตให้จัดตั้งสนามบินส่วนบุคคลหรือไม่ ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรอนุญาตให้มีการจัดตั้ง
สนามบินส่วนบุคคล ให้เสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีเพื่อประกอบการพิจารณา เมื่อรัฐมนตรีพิจารณา
แล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งผลการพิจารณาให้ผู้ขออนุญาตทราบพร้อมเหตุผล และให้นำความใน
ข้อ ๕ (๒) และ (๓) มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๕ เมื่อผู้ขออนุญาตดำเนินการก่อสร้างสนามบินส่วนบุคคลแล้วเสร็จ ให้แจ้ง
พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบแล้วปรากฏว่า สนามบินดังกล่าวเป็นไปตาม
มาตรฐานที่กำหนดในข้อบังคับของคณะกรรมการการบินพลเรือน มีบริภัณฑ์ วิธีการดำเนินการ และ
การบำรุงรักษาที่สามารถดำเนินงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและปลอดภัย ให้พนักงานเจ้าหน้าที่เก็บ
ค่าธรรมเนียมใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล และออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคลตาม
ข้อ ๑๖

ข้อ ๑๖ ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคลให้มีอายุสิบปีนับแต่วันที่ออก
ใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล ให้เป็นไปตามแบบที่อธิบดีประกาศกำหนด
ในการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนดเงื่อนไข
การใช้สนามบินส่วนบุคคลเพื่อประโยชน์แห่งความปลอดภัยได้ โดยให้นำหลักเกณฑ์ตาม ข้อ ๘ (๑) (๒)
(๓) (๑๑) และ (๑๒) และ ข้อ ๙ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ข้อ ๑๗ การต่ออายุใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล และการออกใบแทนใบอนุญาต
จัดตั้งสนามบินส่วนบุคคล ให้นำความใน ข้อ ๑๐ และ ข้อ ๑๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๑๘ บรรดาใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินตามกฎหมายกระทรวง ฉบับที่ ๓ (พ.ศ. ๒๔๙๗)
ออกตามความในพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ ให้ใช้ได้ต่อไปจนกว่าใบอนุญาตนั้น
จะสิ้นอายุ

ผู้ได้รับใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินตามวรรคหนึ่งให้บริการเป็นสนามบินสาธารณะตามกฎกระทรวงนี้ ให้จัดทำและยื่นคู่มือสนามบิน และจัดให้มีระบบการจัดการความปลอดภัยตามข้อ ๖ ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่กฎกระทรวงนี้ใช้บังคับ

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๗ มีนาคม พ.ศ. ๒๕๕๐

สรรเสริญ วงศ์ชะอุ่ม

รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงคมนาคม

ปฏิบัติราชการแทน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม

(ร.จ. เล่ม ๑๒๔ ตอนที่ ๒๐ ก วันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๕๐)

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศ (ICAO) ได้ประกาศใช้ข้อแก้ไขเพิ่มเติมมาตรฐานและข้อพึงปฏิบัติระหว่างประเทศเกี่ยวกับสนามบินตามภาคผนวก ๑๔ แห่งอนุสัญญาว่าด้วยการบินพลเรือนระหว่างประเทศ ซึ่งทำขึ้นที่เมืองชิคาโก เมื่อวันที่ ๗ ธันวาคม พ.ศ. ๒๔๘๗ โดยประเทศไทยซึ่งเป็นรัฐภาคีสมาชิกจะต้องกำหนดมาตรการเกี่ยวกับการขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบิน เพื่อให้การจัดตั้งสนามบินมีมาตรฐานความปลอดภัยทั้งด้านกายภาพและการดำเนินงานสอดคล้องกับมาตรฐานที่องค์การการบินพลเรือนระหว่างประเทศกำหนด ประกอบกับมาตรา ๕๒ แห่งพระราชบัญญัติการเดินอากาศ พ.ศ. ๒๔๙๗ บัญญัติให้การขอและการออกใบอนุญาตจัดตั้งสนามบินเป็นไปตามที่กำหนดในกฎกระทรวง จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้